

време черковната служба се извършвала на гръцки езикъ. Симеонъ поискалъ народа да разбира словото Божие. Затова въ 893 г. станалъ въ Преславъ голѣмъ съборъ, на който се решило всички черковни книги да се преведатъ на български. Това накарало мнозина способни хора да се отдадатъ на книжовенъ

Мраморна плоча отъ Преславския дворецъ.

трудъ. Между тѣхъ билъ и Симеонъ. Тѣ не само превели гръцкитѣ книги, но написали много нови съчинения за поука на своя народъ, който първи пжтъ тогава почналъ да чете на своя езикъ. Преславъ билъ не само воененъ лагеръ, яка опора на държавната сигурностъ, но и огнище отъ гдето се излъчвали благотворнитѣ струи на просвѣтата.

Преславъ останалъ столица и при Симеоновия приемникъ Петра, но скоро следъ неговата смъртъ славата му залѣзла. Въ 972 г. византийскиятъ императоръ Йоанъ Цимиски превзелъ града, и Преславъ престаналъ да бжде столица. Той почналъ да запада, макаръ че неговитѣ стени стоели непокътнати. Когато въ 1185 г. българитѣ възстанали и се освободи-